

BAD GUYS (Xavier Sabata): Concerts

MEDIAPART, 04_01_2013

Rechercher :

MEDIAPART

LE JOURNAL

LE CLUB

LE JOURNAL

A la musique

Haendel en méchant

04 janvier 2013 Par [FREDERICK CASADESUS](#)

Recommander 0

Le contre-ténor Xavier Sabata donnera le dimanche 13 janvier un concert au théâtre de Caen.

Rien d'original ? Détrompez-vous. D'abord parce que cet artiste compte parmi les interprètes remarquables d'aujourd'hui. De surcroît parce qu'il propose un programme singulier : chanter les scélérats, les traîtres que l'on peut rencontrer dans six opéras de Haendel. Accompagné de l'ensemble *Il pomo d'oro*, dirigé par Ricardo Minasi, Xavier Sabata donnera sans doute la mesure de ses passions musicales au sein d'une bonbonnière aux couleurs fauves. Heureux Normands...

A noter:

Dimanche 13 janvier à 17 heures au théâtre de Caen.

135 Boulevard Maréchal Leclerc 14000 Caen

02 31 30 48 00

Le programme du concert existe en disque : « *Bad Guys* », label *Aparté*.

FORUMOPERA.COM

LE MAGAZINE DE L' OPÉRA ET DU MONDE LYRIQUE

08/01 : Quand Xavier Sabata joue les mauvais garçons

Révélation du Jardin des Voix et *mater dolorosa* du *Sant'Alessio* enluminé par Benjamin Lazar, le Catalan **Xavier Sabata** a rejoint le bataillon de contre-ténors réunis autour de Max-Emanuel Cencic chez Parnassus Arts Productions, participant aux intégrales remarquées de *Faramondo* et d'*Alessandro* (Decca). Son physique de pirate des Barbades, son métal sombre et ses poitrinages virils se prêtent à merveille aux *bad guys* haendéliens à l'affiche de son premier récital soliste, publié chez Aparté et qu'il s'appête à défendre lors d'une tournée de concerts qui débutera le 13 janvier au Théâtre de Caen. Nous adorons détester les scélérats tels quel Tolomeo (*Giulio Cesare*) et Polinesso (*Ariodante*), mais la plupart des héros du Saxon ont leur antagoniste : Xavier Sabata a aussi jeté son dévolu sur des figures moins connues comme Egeo (*Teseo*), Dardano (*Amadigi*) et l'ultime avatar du méchant d'opéra chez Haendel avec Gernando (*Faramondo*). Mais il arrive également que le rôle-titre s'apparente à un anti-héros, à l'image de l'arrogant et sanguinaire Tamerlano dont Xavier Sabata affronte le virevoltant « A dispetto d'un volto ingrato ». Il est accompagné par l'orchestre Il Pomo d'Oro placé sous la conduite de son chef attitré Riccardo Minasi, un nouvel ensemble fondé en 2012 que nous pourrons également entendre, sur scène et au disque, aux côtés de Max-Emanuel Cencic et Franco Fagioli. [Bernard Schreuders]

Handel, *Bad Guys*. X. Sabata, Il Pomo d'Oro, dir. R. Minasi. Aparté. En concert le 13 janvier au Théâtre de Caen, le 28 janvier à Séville, le 17 mars au Theater Freiburg et le 28 mai au Palau de la Música (Barcelone).

COL·LECCIÓ PRIVADA

Xavier Sabata

‘ARIODANTE’ DE HÄNDEL PER MARC MINKOWSKI
I LES MUSICIENS DU LOUVRE

COORDINAT PER VÍCTOR GARCÍA DE GOMAR

Tota col·lecció privada conté una obra que el titular s’estima més. Aquesta secció pregunta a diferents personalitats quin és l’enregistrament discogràfic –“el tresor”– que més l’ha marcat i per què.

Hereus dels mítics *castrati*, els contratenors estan guanyant terreny en el teatre d’òpera de braçet del repertori barroc. En un mercat artístic dominat fins ara per intèrprets centreeuropeus, Xavier Sabata representa la nova generació de contratenors disposats a revolucionar el panorama de la música actual.

Nascut a Avià (Barcelona) l’any 1976, va estudiar art dramàtic a l’Institut del Teatre de Barcelona i música (cant i saxòfon) a l’ESMUC i a la Hochschule für Musik de Karlsruhe.

Després del seu debut al Palau de la Música Catalana l’any 2006 al costat de la soprano Simone Kermes, la veu d’or de Sabata s’ha instal·lat amb força en el circuit internacional i s’ha fet sentir al costat de directors prestigiosos com ara William Christie, Fabio Bonizzoni, Gabriel Garrido, Jordi Savall, Fabio Biondi, Kenneth Weiss, Emilio Moreno, Eduardo López-Banzo i Diego Fasolis, entre d’altres. També destaquen els seus

enregistraments per a importants discogràfiques com ara EMI/Virgin Classics, Winter & Winter i Decca.

L’any 1996, i en el marc del tradicional recital d’inauguració del Concurs Francesc Viñas al Saló de Cent de l’Ajuntament de Barcelona, un amic comú, Oriol Rosés (un altre fantàstic contratenor) ens presentà. A partir d’aquell moment hem compartit, a més d’una amistat, també moments musicals preciosos a diferents llocs del món.

A punt de presentar al Palau de la Música Catalana el seu projecte *Bad Guys* (a partir de les millors àries dels rols dolents de les òperes de Händel), parlem sobre les seves referències discogràfiques. Sense pensar-s’ho gaire destaca el magistral *Dichterliebe* de Robert Schumann signat per Fritz Wunderlich i Hubert Giesen, un recital d’àries de Händel de la traspassada mezzosoprano Lorraine Hunt Lieberson i, per sobre de tot, l’*Ariodante* de Händel en l’extraordinària versió

de Marc Minkowski i Les Musiciens du Louvre.

Cercador incansable de presentacions noves i originals, Sabata trenca el ritual dels recitals convencionals per fugir de la cerimònia patuada. Com a home de teatre entén la música com quelcom absolut que no existeix sense una interpretació i un espectacle. Sens dubte arribarà on es proposi i ens regalarà nits impagables. La prope-ra: el 28 de maig amb els *Bad Guys* de Händel al Palau de la Música.

XAVIER SABATA, DURANTE EL GRAN TEATRO DEL MUNDO DE CALDERÓN EN EL MONTAJE DE GALIXTO BIEITO QUE SE VIO EN 2012 EN EL TEATRO FRIBURGO.

El contratenor catalán Xavier Sabata presenta el martes en concierto el programa de su última aventura discográfica, *Händel Bad Guys*, un original compendio de arias interpretadas por

los personajes más malos y perversos de las óperas y dramas musicales del compositor anglosajón. Junto a los músicos de la orquesta Il Pomo d'Oro, en manos de Riccardo Minasi, el cantante reivindica en el Palau de la Música de Barcelona la importancia del contratenor.

Xavier Sabata se alía con los malos de Händel

Una de las publicaciones discográficas más interesantes de las últimas semanas está protagonizada por el contratenor catalán Xavier Sabata (Avià, 1976) y está dedicada a Händel. El álbum, producido por Aparté y editado

por Parnassus Arte, lleva una leyenda muy sugestiva, *Bad Guys*, y recoge una serie de arias de algunas de las más importantes óperas o dramas musicales del compositor anglosajón destinados a algunos de los mejores cantantes de la época. Están en boca de personajes de recia entidad, de fuerte impronta, de empaque y altivez reconocidos, pero siempre llenos de matices y de claroscuros. "Un personaje no es sólo malo o sólo bueno", cuenta Sabata. "Son muy complejos, ya que odian, aman, desean, dudan... como cualquier ser humano. Los juzgamos como *bad guys* porque debido a una serie de inseguridades acaban perju-

40 EL CULTURAL 24-5-2013

MÚSICA | ESCENARIOS

dicando al héroe de la ópera, pero son personajes llenos de luz y les tengo mucho aprecio".

La interpretación del cantante, que presenta el disco el 28 de mayo en el Palau de la Música de Barcelona, nos ayuda a penetrar en el mundo del barroco y en el de su más rigurosa traducción. Händel sin duda fue uno de los grandes adalides de la llamada ópera seria, en la que se daba paso al lucimiento de aquellos famosos divos evirados, a los que planteaba enormes exigencias. Se hacía llamada a los principales recursos de un *belcantismo* que empezaba a adquirir por entonces su sazón y que venía de la mano de los fundadores de las escuelas de canto, que establecían las sacrosantas reglas áureas que habrían de regir y enaltecer ese arte, elevándolo a alturas inaccesibles nunca alcanzadas con posterioridad. "Händel es uno de los autores barrocos que ha destinado más música a desarrollar este tipo de caracteres. He elegido mis personajes favoritos, buscando un equilibrio entre la variada naturaleza de las arias para que fuera representativo de lo que Händel compuso. Todos los personajes que interpreto fueron escritos para castrato contralto excepto Dardano de *Amadigi di Gaula* y Polinesso de *Ariodante*, concebidos para contraltos".

Acompañan a Sabata en la grabación los músicos de la orquesta Il Pomo d'Oro a las órdenes de Riccardo Minasi. Ha buscado Sabata una aproximación lo más fidedigna posible, un estudio de las características de los cantores de aquellos tiempos, como Senesino, creador de varias de las partes incluidas en el registro: "Es parte de mi trabajo como intérprete de música

MALOS CONVENCIDOS

Raro es que los malos de ópera sean de una sola pieza. Siempre hay matices de escritura; y a veces cantantes con capacidad para ponerlos al descubierto. Después de Händel, los malos y perversos no han dejado de proliferar. Y las malas. Por citar una muy famosa, nacida en la época clásica, tenemos a la Reina de la Noche de *La flauta mágica* de Mozart, que quiere hacerle la cusqui a Sarastro, protector de su hija Pamina. Rosini nos definió algún malo notable, como el siniestro Asur de *Semiramide*. Pero es en el romanticismo cuando surgen los redomados: Enrico Ashton de *Lucia* de Donizetti, el Conde de Luna de *El trovador*, incluso, por lo reaccionario y carpetovetónico de su proceder, Germont de *Traviata*. Por supuesto, lago, también de Verdi. Y, naturalmente, muy poco después, el torvo barón Scarpia de *Tosca* de Puccini.

con criterios históricos. Me gradué en canto histórico, trabajando con los tratados de la época y acudiendo a la fuente original para crear mis propias ediciones. Resulta muy interesante comprobar cómo fueron los propios cantantes con sus posibilidades técnicas los que hicieron desarrollar el estilo compositivo".

CONTRATENOR O CASTRATO

Sabata no encuentra diferencia esencial, a no ser en la aplicación de la técnica, entre un contratenor y un castrato: "Un contratenor canta con una voz natural. Simplemente utiliza unos recursos distintos a los de un tenor, pero no hay nada de antinatural en ello. Una soprano

tampoco habla en la octava en la que canta y nos parece lo más natural". Sabe el cantante que en estos momentos la cuerda de contratenor goza de una gran credibilidad vocal gracias a un desarrollo técnico mayor de las nuevas generaciones. "Al entrar en el mundo operístico, el contratenor ha tenido que desarrollar el instrumento para adecuarlo a las necesidades de los espacios grandes y a los repertorios contemporáneos con orquestaciones muy grandes".

—¿No cree que resulta más adecuado que estas partes de castrato sean cantadas hoy por sopranos o mezzos?

—Si pensara eso no me dedicaría a la ópera. Adoro a las mezzos, a los contraltos y a las sopranos, no tengo ningún problema en que canten papeles masculinos. Pero no es cierto que Händel no hubiese pensado en contratenores, ya que las dos prácticas convivían sin ningún problema y algunos papeles pensados para *castrati* fueron luego estrenados por falsetistas. La ópera es teatro cantado y si un personaje es masculino, ¿por qué lo debería de interpretar una mujer? Hoy en día no hay *castrati* y sí muchos contratenores con la técnica necesaria para desarrollar estos papeles.

No es raro que algunos cantantes hayan hecho sus primeras armas en el teatro de verso. Es el caso de Sabata, que empezó como actor y siguió en los musicales: "Cantaba con voz de *baritenore*, pero necesitaba algo más... Con 26 años decidí volver a estudiar para dedicarme a la música antigua". Se dieron tres factores. "Una facilidad técnica para el registro agudo, un gran amor por el repertorio barroco y la sensación de que desarrollar esta técnica era algo co-

rrecto". Estudió, primero, en el departamento de música antigua de la ESMUC de Barcelona, con Marta Almajano, y luego se fue a la Karlsruhe alemana con los pianistas Hartmut Höll y Mitsuko Shirai, donde cursó la especialidad de *lied*.

LA VOZ HUMANA

Ese sabido que el instrumento crece y se desarrolla con el tiempo: "La voz es el resultado de un proceso bastante complejo y maravilloso a la vez; yo no lo doy por terminado nunca... La musculatura se va desarrollando, pero también la mente, la persona; entonces, uno va descubriendo cómo se va transformando el instrumento. Uno descubre que puede abordar otro repertorio y nuevos personajes".

Los 'bad guys' de Händel están llenos de inseguridades y terminan perjudicando al héroe de la ópera, pero son personajes llenos de luz"

—¿Hasta qué punto le resulta fácil a un contratenor modificar el color, matizar en busca de efectos expresivos?

—No le debería resultar más difícil que a una soprano o a un tenor o cualquier otro registro vocal... Si la técnica es la adecuada, las posibilidades son enormes a nivel tímbrico. Afortunadamente, un contratenor ahora se especializa. Tengo colegas que sólo se dedican al oratorio, a la polifonía o a la ópera. Es un momento maravilloso porque se puede encontrar al cantante justo para el papel o la música adecuada. **ARTURO REVERTER**

Escucha 'Händel Bad Guys' en nuestro canal de Spotify: www.elcultural.es

CONCERT AL PALAU DE LA MÚSICA

Homenatge als dolents

El contratenor Xavier Sabata presenta a Barcelona 'Bad guys', un disc dedicat als personatges pèrfids de les òperes de Händel

MARTA CERVERA
BARCELONA

El contratenor català Xavier Sabata és un home agradable que no reflecteix gens els malèvolos personatges que interpreta a *Bad guys* (Aparté). Es tracta d'un disc dedicat als personatges més pèrfids i venjatius de les òperes de Händel, que demà presenta al Palau de la Música Catalana. «**No sé com sonaven els castrati o les contralts de l'època barroca però la meua veu fosca i de registre greu s'hi adapta bé**», destaca Sabata, que actuarà amb Il Pomo d'Oro, conjunt jove especialista en música barroca que dirigeix Riccardo Minasi.

«**Els personatges dolents són molt més divertits i et permeten entrar en zones de tu que no has desenvolupat mai. Però compte, els personatges que s'anteposen a l'heroi tenen molts matisos i donen molt de joc dramàtic: hi ha humor, tragèdia i personatges tant masculins com femenins que s'adapten al meu registre**», assenyala Xavier Sabata.

Clima de Berlín

Ell treballa principalment a Alemanya, França i Suïssa. L'última vegada que va cantar a Barcelona va ser al Liceu amb *L'incoronazione di Poppea*, de Monteverdi, el 2009. «**M'encanta el rigor alemany, el risc de les seves propostes i la seva llibertat creativa. Allà hi ha molta producció cultural i la cultura interpel·la la societat, una cosa fonamental**». I reconeix que si no fos pel terrible clima de Berlín a l'hivern, hi traslladaria el seu camp base.

Per a molts, Xavier Sabata serà sempre l'actor que es va convertir en cantant. No enyora els seus treballs amb General Elèctrica, les seves estrenes al Lliure i el Teatre

JOAN CORTADELLAS

►► Xavier Sabata no cantava a Barcelona des del 2009.

Nacional a l'inici de la seva carrera. «**La música era un cuquet que portava a dins. La meua mare era cantant amateur i jo, abans d'entrar a l'Institut del Teatre, vaig estudiar saxofon**», diu Sabata. Vocalment estava fascinat per la facilitat que tenia per al falset i ho va voler potenciar. Es va matricular a l'Esmuc per estudiar música antiga i aprofundir en el repertori barroc. A l'any i mig d'estar allà, el venerat William Christie se'l va emportar a una gira mundial que li va canviar la vida. «**Va ser el catalitzador de tot, del meu vessant musical i teatral**».

No va necessitar cap concurs, cosa que detesta, gairebé es diria que li produeixen al·lèrgia: «**Un no estudia música per competir. El cantant assumeix una responsabilitat artísti-**

ca. La lírica té molta caspa i els concursos són reductes lírics. Sóc anti-concursos».

Des d'aleshores, i després de perfeccionar l'estudi del cant, ha anat assumint riscos a poc a poc que li han obert les portes dels millors coliseus. «**Cada vegada amb més seguretats i tenint més clar què busco**», comenta l'artista. «**Estic en un moment molt dolç. He gravat aquest disc que ara presento a Barcelona i tinc nous projectes discogràfics com Tamerlano, que gravaré amb Decca a la tardor**», avança. També prepara un disc amb música de compositors aficionats del barroc i estrenarà diverses òperes contemporànies, una per any fins al 2017. La primera serà *Oscar*, una creació de Fabrice Bollon. ≡

Xavier Sabata va néixer a Barcelona el 1976 i es va diplomar a l'Institut del Teatre. En els últims anys ha cantat en els festivals i coliseus europeus de més prestigi. PERE TORDERA

Xavier Sabata es rendeix als dolents de Händel al Palau

El contratenor presenta el disc 'Händel's bad boys'

El contratenor Xavier Sabata debuta demà al Palau de la Música amb *Händel's bad boys*. Serà el primer recital que ofereix a l'Estat del repertori d'aquest disc, el seu últim treball.

ANTONI RIBAS TUR

BARCELONA. “És més divertit interpretar els dolents. Permeten fer un joc dramàtic còmic, tràgic i fins i tot de personatges tant masculins com femenins”, afirma el contratenor Xavier Sabata. Demà a la nit demostrarà amb un concert al Palau de la Música —on s'estrenarà, dins el cicle *Palau 100*— que els dolents de les òperes de Händel tenen “una gran paleta de colors per desenvolupar que no hi ha en el personatge de l'heroi”, assegura el cantant. El recital que oferirà al Palau, que ha col·laborat en la producció del disc, és la primera funció a l'Estat de *Händel's bad boys*. “Són els antagonistes de les òperes, els que donen sentit a l'heroi”, diu el cantant. Els dolents a qui donarà veu i ànima pertanyen a les obres *Tarmelano*, *Ariodante*, *Teseo*, *Amadigi di Gaula*, *Giulio Cesare in Egitto* i *Ottone, re di Germania*.

“El virtuosisme d'aquests personatges —explica Sabata— no està escrit com el dels herois. Pel que fa a la retòrica, en lloc de quartets, estan escrits en tresets. Això els ofereix una inestabilitat emocional que els dona molta *coloratura*”. Per interpretar-los, Sabata es val del seu bagatge teatral. “No puc evitar ser teatral; canto de memòria, la partitura em fa nosa”, diu el cantant, que assegura que cal “transcendir el fet compositiu”. “La bellesa també s'ha de transcendir —afegeix—. William Christie em va dir que hauria de renunciar a la belle-

Seducció
Per Sabata, els dolents “tenen una paleta de colors que no té l'heroi”

Emoció
“No puc evitar ser teatral; canto de memòria, la partitura em fa nosa”, diu

sa de la meua veu en alguns moments; em va ensenyar a jugar amb tots els recursos dramàtics”. Sabata ha fet sis muntatges amb aquest director, i ja en té de nous al calendari. Pel que fa a Christie, el cantant assegura: “És un dels mestres que més m'han marcat —afirma—. Et responsabilitza molt de la feina”, conclou.

En el terreny teatral, Sabata va estrenar *Eva Perón*, de Copi, al Teatre Lliure el 2004, i va ser un dels intèrprets que Calixto Bieito va fitxar per posar en escena *El gran teatro del mundo*, de Calderón de la Barca, que es va poder veure a l'última edició del festival Grec. Un altre dels mestres que han marcat Sabata, la mezzosoprano japonesa Mitsuko Shirai, li va ensenyar a “cantar des del text, des de la paraula”, subratlla el cantant.

Un recital amb dramatúrgia

Händel's bad boys, l'homenatge que Sabata ha volgut fer al compositor, ja ha venut 6.000 còpies arreu del món. El va enregistrar amb l'Orquestra Il Pomo d'Oro, dirigida per Riccardo Minasi, l'any passat al convent dels Pavoniani a Lonigo (Vicenza), i després del recital al Palau farà gira internacional. “El projecte va néixer d'una manera espontània. El festival de Halle em va encarregar un recital. Ja havia interpretat dos dolents. Va ser molt fàcil triar les peces —assegura—. Aquests personatges sobresurten per sobre dels altres. Vam posar-los en un ordre en què es desenvolupés una dinàmica dramàtica, no només de bravura. Són pobres animetes que cometen errors com els altres”. ■

El Palau reivindica el cantant català, que interpreta avui els 'dolents' de Händel

Xavier Sabata, el contratenor fosc

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Fa una dècada que va per aquestes Europes de Déu convertint-se en un contratenor de solvència i personalitat contrastada, mentre per aquest cantó de món continuàvem admirant les beutats de la veu de Philippe Jaroussky, o abans –del seu declivi– la d'Andreas Scholl. El 2009 va participar a *La incoronazione di Poppea*, al Liceu, i el juliol passat es va presentar al Teatre Lliure amb la producció de Friburg de *El gran teatro del mundo*, un muntatge de Calixto Bieito que es va veure al Grec 2012. Reivindicat ara pel Palau de la Música, que ha col·laborat en el seu projecte *Händel*

“Hi ha una visió del contratenor com d'un ésser androgin de veu angelical; la meua és un xic més personal”

Bad Guys sobre els antagonistes de les òperes del Barroc (un disc produït per Aparté que du ja més de 6.000 còpies venudes), Xavier Sabata (Avià, Berguedà, 1976) es presenta avui en el cicle Palau 100 com a protagonista absolut del seu propi xou.

En aquest únic concert a Catalunya amb el que es presenta el disc a Espanya, Sabata –que ha col·laborat amb els principals directors de la música antiga, i aquí parlem de William Christie, Re-

né Jacobs, Fabio Biondi, Alan Curtis o Andrea Marcon– cantarà des de *Vo' dar pace*, de *Tamerlano*; *Nella terra, in ciel*, de *Faramondo*; *Bel labbro*, d'*Ottone*; *Dover, giustizia, amor*, d'*Ariodante*; *Domerò la tua fierezza*, de *Giulio Cesare*, a *Serenatevi oh luci belle*, de *Teseu*.

“Els *bad guys* (païos dolents) de Händel són els antiherois que ajuden a comprendre la funció de l'heroi en cada òpera –explica un exultant i assertiu Sabata–, encara que no tots són tan dolents com sembla, perquè dubten, pateixen... però prenen decisions equivocades”. És interessant, assenyala el contratenor català, la forma en què a nivell compositiu tractava Händel els personatges virtuoses (per als quals escrivia a compassos de quatre temps) mentre que en la majoria de personatges perversos compon a tercets, cosa que li dóna un desequilibri constant que reflecteix la seva complexitat psicològica.

Ningú com un tros d'home amb veu de contratenor diabòlica per donar vida a aquests personatges tèrbols o turmentats. “Hi ha fins i tot un parell de papers en aquest repertori escrits per a contralt –explica Sabata–, però com a intèrpret de la música antiga em sento poc acomplexat pels criteris historicistes: els respecto, però la tècnica no és l'objectiu sinó el mitjà”.

“Hi ha una visió del contratenor com d'un ésser androgin amb una veu angelical –assegura–. La meua és una cosa molt personal, amb un color fosc... però no en va Händel va escriure aquests papers d'aquesta manera. Si cal transcendir la tècnica,

MARC ARIAS

Sabata fotografiat al Palau de la Música, on actua avui (20.30 h)

també cal transcendir la bellesa: no és necessari que tot sigui tan bonic. Això ho vaig aprendre de Christie. ‘Has de renunciar a la bellesa de la teua veu’, em va dir. Christie es un gran home de teatre que m’ha marcat molt”.

Format com a actor a l’Institut del Teatre, Sabata confessa que interpreta els concerts de memòria –“la partitura em molesta molt”– i que viu els projectes com un fet artístic. “M’interessa la teatralitat en el cas que tot neixi de la mateixa energia; és a dir, no utilitzant uns decorats perquè són bonics. Si es crea una obra total, em sembla bé. *Händel Bad Guys*, així com els projectes que vindran, té un punt de partida teatral, però m’interessa que la

música pugui brillar”. I segueix: “Vinc del món del pop, m’agrada la proximitat i fragilitat d’alguns intèrprets del pop, com ara Antony and the Johnsons. I dins del meu món m’agrada acostar-me a aquesta vulnerabilitat”.

La seva carrera amb prou feines ha inclòs escenaris espanyols. El fet que el seu mànager sigui austríac fa que treballi sobretot a França i Alemanya. “Però ara ens està arribant aquí el boom de la música antiga –adverteix el cantant–; hi ha una generació amb credibilitat vocal, amb tècnica. La paleta de colors s’ha obert i no tots els contratenors fem els mateix, la qual cosa vol dir que podem conviure en un mateix escenari”.

[VÍDEOS](#)
[EL PROGRAMA](#)
[L'EQUIP](#)

27/05/2013

28.50

ÀNIMA - CAPÍTOL 141

+ opcions

[M'agrada](#) 215

[Tweet](#) 0

[+1](#) 0

[+](#) 2

 Enllaç <http://www.tv3.cat/3alacarta/#/vid>

El programa "Ànima", que presenta i dirigeix Toni Puntí, entrevista aquesta setmana el contratenor Xavier Sabata, la vigília que estrena al Palau de la Música Catalana el seu projecte "Bad guys" sobre música de Händel. Xavier Sabata, que té formació d'actor, fa deu anys que triomfa als millors temples lírics europeus gràcies a la seva virtuosa especialització vocal.

Aquesta setmana també coneixem un nou valor: la jove cantant osonenca Núria Graham, que amb 16 anys i sense cap disc publicat s'està obrint pas al circuit del pop-folk independent. I hem estat amb la banda Ja T'ho Diré, que lidera Cris Juanico i que acaba de retrobar-se després d'uns anys de silenci. Hem estat en un dels últims assajos abans de la seva reaparició a Salt.

I amb el reporter Jofre Font ens hem preguntat si Barcelona és o no és una ciutat heavy, aprofitant el festival Sonisphere que té Iron Maiden com a cap de cartell.

I finalment veiem un fragment de l'espectacle "Puz/zle", que el reconegut coreògraf Sidi Larbi Cherkaoui presentarà al Festival Grec de Barcelona.

Schwere Jungs in weicher Höhenlage

Der Countertenor Xavier Sabata eröffnete in Wolfenbüttel das Festival Soli Deo Gloria mit Bösewichter-Arien.

Von Andreas Berger

Wolfenbüttel. Wenn einen der glatzköpfige Xavier Sabata mit finstrem Blick vom Plattencover anstiert, ist man schon auf Heavy Metal gefasst. Aber der Katalane ist Countertenor und präsentierte jetzt zum Auftakt des Festivals Soli Deo Gloria im Wolfenbütteler Lessingtheater als Einspringer für Franco Fagioli Arien von seinem „Bad Guys“-Album.

Mit kecker roter Minifliege und charmantem Lächeln entert er die Bühne, um beim Einsetzen der Musik das Gesicht in fiese Falten zu legen: Achtung, Rolle. Der in Spanien auch als Fernsehschauspieler bekannte Sänger ist sicher ein dankbarer Operndarsteller.

Die Bosheit der Händelschen Bösewichter kommt ja ganz verschieden daher, und Sabata spielt das subtil. Tamerlanos Arie „Vo' dar pace“ ruft den Feind zum Frieden auf, stellt ihm die Rückkehr auf den Thron in Aussicht, freilich um den Preis, die eigene Geliebte ihm zur Frau zu verschaffen. So traut Sabata der Güte des Machtmenschen Tamerlano auch nicht, singt ihn mit trotzig-gebietischer Miene.

Seine Stimme ist geschmeidig, klar, fein koloraturgeläufig und in der Höhe gut aufklingend, aber eher männlich-sanft, wo zuweilen weiblich-exaltierte Durchschlagskraft guttät. So hinterlässt er am Ende den nachhaltigsten Eindruck mit der getragenen

„Bad Guy“ Xavier Sabata sang im Lessingtheater Arien von Tyrannen und Intriganten aus Opern Georg Friedrich Händels.

Foto: Martin Winrich Becker

Arie des Adelberto aus „Ottone“, „Bel labbro“: schmelzend schön und innig die schönen Lippen der begehrten Teofanu besingend. Auch hier steckt die Bosheit hinter den Zeilen: Er bedrängt sie unter der Vorspiegelung, ihr Verlobter Ottone zu sein. Ähnlich schön auf weicher Höhenlage gelingt die Betrachtung „Cosi suole“ aus „Faramondo“ im Duett mit der brillanten Solo-Geige.

Den dramatisch auftrumpfen-den Selbstanmaßungen des Polinneso aus „Ariodante“ dagegen fehlt es stimmlich an funkelnder Kraft. Wenn er sich in „Se l'inganno“ zu einem Leben in Lug und Trug bekennt, gehörte auch in die Koloraturtonleitern mehr draufgängerische Wildheit.

In Egeos Aufruf zu Mord und Blutbad, „Voglio Stragi“ aus „Te-seo“, beweist Sabata dann Rasanz

bei gepflegt aufgehender Höhe, während die Tiefe fahl bleibt. Das Publikum feiert ihn ausgiebig. Stimmlich aber ist er eher kein Bad Guy, sondern ein Schwiegermutter-Traum, der mit sanften Liebesliedern bezaubern könnte. Ein Ereignis der Sonderklasse ist das Ensemble Il Pomo d'Oro mit seinem Konzertmeister Riccardo Minasi auf einer klangprächtigen Amati-Geige. Ein an-

rührender Hörgenuss etwa in dem nur von Cello und Cembalo begleiteten Solo des 2. Satzes aus Vivaldis Violinkonzert op 9.

Wunderschön auch die nacheinander einsetzenden Violinen im Allegro von Giuseppe Avitrano's Sonate für drei Violinen. Nicht nur in diesen Zwischenspielen wahrlich mehr als ein Begleitensemble von beglückend reinem, lichtem, herzerfreulichem Klang.

Schön böse

Einspringer Xavier Sabata präsentiert sich beim Eröffnungskonzert von Soli Deo Gloria mit den „Bad Guys“ der Barockoper

VON JUTTA RINAS

Der Star des Abends war verhindert. Erst zwei Tage vor seinem Auftritt beim Eröffnungskonzert des Festivals Soli Deo Gloria hatte sich herausgestellt, dass der argentinische Countertenor Franco Fagioli wegen eines Todesfalls in der Familie nicht kommen würde. Fagioli ist derzeit weltweit einer der führenden Sänger seiner Zunft. In Kritiken wird er regelmäßig mit Superlativen belegt, „der perfekte Barocksänger“, „der athletischste unter den Falsettisten“ sind nur einige davon.

Allein Fagiolis Verpflichtung ist ein weiteres Zeichen dafür, was für ein hochkarätiges Programm das Festival Soli Deo Gloria mittlerweile bietet. Unter der künstlerischen Leitung von Günther Graf von der Schulenburg und mit Sponsoren wie Volkswagen hat es sich in den vergangenen Jahren von einer kleinen Alte-Musik-Reihe zu einem vielfältigen

Klassikfest gewandelt. Bayreuth-Dirigent Christian Thielemann war hier 2013 mit der Sächsischen Staatskapelle Dresden zu erleben. Der chinesische Pianist Lang Lang, ebenfalls einer der Superstars der Klassik, zog in diesem Frühjahr bei einem Sonderkonzert von Soli Deo Gloria in der Halle 11 des Wolfsburger Volkswagenwerks eindrucksvolle 3000 Zuschauer an. Mit Jos van Immerseel und seinem vielfach ausgezeichneten Originalklang-Ensemble Anima Eterna Brugge (27. Juni) oder Weltklasse-Sopranistin Christine Schäfer (6. Juli) werden in diesem Jahr noch weitere herausragende Klassikünstler erwartet (Kartentelefon: 0 30 6 78 01 11).

Wegen der Absage Fagiolis waren im Wolfenbütteler Lessingtheater jetzt zum Auftakt ein paar Plätze leer geblieben. Zuschauer, die dem Können des nicht ganz so berühmten Einspringers, des Countertenors Xavier Sabata, nicht vertrauten, hatten ihre Karten zurückgege-

ben. Dabei wäre das gar nicht nötig gewesen. Denn der 1976 geborene Katalane, der hierzulande unter anderem in Calderóns „Großem Welttheater“ in einer Inszenierung seines Landsmanns Calixto Bieito brillierte, unterhielt sein Publikum mit einem virtuosen und zugleich originellen Programm: Er hatte sich in Wolfenbüttel – wie schon in seiner 2013 erschienenen CD „Bad Guys“ – auf die „bösen Buben“ aus den Opern Georg Friedrich Händels kapriziert.

Arien des finsternen Tartarenherrschers Tamerlano aus der gleichnamigen Oper, des rachsüchtigen Schwabenkönigs Gernando aus „Faramondo“ oder des hinterhältigen Königs der Ägypter und Gegenspieler Cäsars aus „Giulio Cesare in Egitto“, Tolomeo, bekam man da zu hören. Sabata überzeugte mit einer sehr beweglichen Stimme, die ausdrucksstark in der Tiefe und müheles auch in höchster Höhe wirkte. Den intriganten Polinesso, den finsternen Widersa-

Foto: Martin Winnich Becker

Faible für Fieslinge: Xavier Sabata.

cher Ariodantes aus Händels gleichnamiger Oper, stattete Sabata in „Se l'inganno sortisce felice“ mit eindrucksvoller Koloraturen-Gewandtheit aus. Ein finsterner Blick und eine geradezu kriegerische Wut prägte die Arie des rachsüchtigen Königs Egeo, „Voglio stragi“, in der der Opernfiesling wahre Blutbäder ankündigt. Kongenial begleitet wurde Sabata von dem Ensemble „Il Pomo d'Oro“ unter der musikalischen Leitung von Riccardo Minasi.

Dass Händel die finstersten seiner Opernhelden oft mit Kastratenstimmen besetzte, dass er der „Hässlichkeit des Textes“ mit der „Schönheit der Musik“ begegnete, hatten die italienische Krimiautorin und Händel-Kennerin Donna Leon und der Musikkritiker Jürgen Kesting schon zu Beginn erläutert. Wie das musikalisch umgesetzt wurde, bekam man an diesem Abend eindrucksvoll vorgeführt. Böseste Absichten lösten sich in herrlichste Melodien auf.